

Kdyby světadíly soutěžily mezi sebou na olympiádě, Asie by obdržela nejvíc zlatých medailí téměř ve všech zeměpisných disciplínách. Zabírá největší území, žije v ní nejvíce obyvatel na světě, a v některých zemích Asie lidé bydlí natolik těsně vedle sebe, že tomu tak jinde na zeměkouli není. Soused sousedovi kouká do talíře. V Asii leží nejhlubší jezero Bajkal, tyčí se v ní nejvyšší hora Mount Everest..., a tak bychom s těmi rekordy mohli pokračovat. V Asii také podřimuje spousta sopek, které se čas od času probudí a vybuchnou. Najdete tu suché pouště, ale i vlhká území a ledovce. Velkou část světadílu zabírá Sibiř, jejíž půda je místy trvale zamrzlá a kolem ledna tu bývá taková zima, že by ji naše teploměry nedokázaly ani změřit. Teplota totiž klesne až k 50 stupňům pod nulou. V Asii má svůj domov i panda velká, černobílý medvídek, kterého jinde v přírodě nenajdete, a také ohrožený tygr ussurijský.

JAK ŠEL TYGR K HOLIČI

V hlubokých lesích divoké tajgy, kde leží po většinu roku sníh, lovil ryby, jeleny a divoká prasata velký a silný ussurijský tygr Abram. Zima mu nebyla, protože ho hřála huňatá dlouhá srst s hnědočernými pruhy a také bílé husté vousy, kterým se říká licousy. Povlávaly mu od čenichu ke krku jako teplá šála.

Abram byl ve sněhu jako doma. Jeho tlapy byly tak veliké, že připomínaly sněžnice, a on se díky nim na zasněžených pláních obratně pohyboval jako na lyžích.

Ostatní zvířata se před ním měla na pozoru, aby se nestala jeho kořistí, a tak Abram neměl žádné přátele. Byl zvyklý na samotu a měl ji rád. Nejraději se toulal podél břehů řeky Ussuri a zhlížel se ve vodní hladině. Byl nesmírně pyšný na to, jaký je silák a fešák, a zejména si potrpěl na svoje dlouhé licousy.

„Žádný jiný tygr takové nemá, jsem výjimečný, jsem extra frajer,“ liboval si domýšlivě Abram.